

Divadlo SoliTEater – Léčitel

recenze

Inscenace Léčitel nás zavádí do složitého světa potulného léčitele Francise Hardyho (přezdívaného ÚŽASNÝ Frank Hardy), jeho manželky Grace a jeho manažera Teddyho.

Osobně mě nejdříve zaskočila forma inscenace. Četla jsem totiž scénář, který je napsán v podobě čtyř dlouhých monologů tří postav, přičemž při každém monologu je na jevišti přítomen pouze mluvčí. Naproti tomu byl Léčitel od SoliTEateru seškrtnán a přepsán tak, že se monology všech postav prolínaly. Určitě měla tato forma zpracování své kouzlo a funkci, ale musím přiznat, že mě více oslovil originál s dlouhými monology. Lépe jsem se orientovala v příběhu a měl pro mě lepší návaznost.

Hned na začátku jsem si (při Frankovu monologu) všimla, jak je na pozadí ztvárněna Grace. Po celou dobu, co Frank mluvil, totiž vypadala naprosto ztrhaně, obsluhovala se z lahve nějakého

alkoholu a nejednou si do hrsti nasypala pilulky antidepresiv, aby je hned spolkla a zapila dalším alkoholem. Líbilo se mi, že jsem se nemusela přímo soustředit na Franka a stejně jsem se účastnila některé části příběhu.

Další věc, kterou jsem si uvědomila už při čtení scénáře, byla skutečná hlavní postava příběhu. Může se jím sice zdát Francis a jeho léčitelství, ale mnohem víc mou pozornost upoutal Teddy a Grace, jejichž verze příběhu byly zajímavější a srdceryvnější. Úplně jistoty jsem nabyla ve chvíli, kdy jsem si dala dohromady příchod a odchod Teddyho ze scény – na začátku přišel v klobouku a saku, které si poté svlékl; na konci se za štronza ostatních dvou postav zase oblékl a odešel. V tu chvíli jsem si byla 100% jistá, že je příběh vlastně jen o něm.

Natálie Kučerová

rozhovor s hercem Jiřím Dědourkem

Proč jste si vybrali zrovna Léčitele?

Téma jako takové je velmi hluboké. Originální text jsou čtyři monology, které jsme se naučili a které jsme zkoušeli inscenovat. Ale scénář byl strašlivě dlouhý, takže ho náš režisér sestříhal do této podoby a tím nás všechny tři dostal na jeviště zároveň. Ze čtyř monologů tří postav tak vzniklo toto velmi silné téma, které se nám zdá hezké tím, že je hodně dramatické.

Potýkali jste se během zkoušek s nějakými problémy?

Největší problém byl s textem. Nejdříve jsme se ho totiž naučili v originální verzi, ale poté byl zkrácen –

stále se mi stává, že se mi při hraní vybaví repliky, které jsme vyškrtli. To byl tedy největší problém, jinak to celkem šlo.

Jak jste přišli na nápad složit herecký „tým“ z několika různých souborů?

Úplně jako první to napadlo pana Libora Ulovce ze SoliTEateru, který díky tomu, že se vzájemně známe a sledujeme svá představení, mohl vybrat herce, kteří by se pro roli Franka, Grace a Teddyho hodili. Vybíral je na základě charakteru – na jevišti to pak vypadá přirozeněji. Například já bych nemohl hrát nic jiného, než role typové podobné Teddymu.

Natálie Kučerová

zápis z diskuse

Názory diváků:

- bavily vztahy, napětí, minimalismus, text se líbil
- tempo bylo pomalé, diváci neudrželi pozornost
- nepochopení děje

Názory porotců:

- líbí se téma pochyb a herecká síla, kterou soubor oplývá, sóla skvěle zahráná
- ztracení se v dějové lince, až moc rozházených informací, boj s rámováním děje
- nejasná myšlenka – pozornost se zaměřovala spíš na způsob, jakým se hraje, než na obsah
- potřeba vyrýsování – jednou se jedná o tady a teď, podruhé o oživení vzpomínky, potom zase o retrospektivu...
- není zřejmý cíl, potřeba zdůraznit vztahy mezi postavami
- hlavní postava má zřejmě mytologický podtext

5

reakce publika

Bylo to dost únavné, ale možná je to tím, že už je třetí den festivalu. Každopádně mě to neuzaujalo jako hra, ale herecké výkony byly moc pěkné. (Sára)

Podle mého názoru chyběla preciznost herců, ale nevím, zda by text zachránila. Pořádně nebylo jasné, co se vlastně děje, ale pochopit se to dalo. (Kuba)

Pro mě zmatené představení, kdy jsem nevěděl, o co vlastně jde a chvílemi se ztrácel. Celkově bych ho zkrátil. (Honza)